

Література:

1. Державне регулювання розвитку соціальної інфраструктури населених пунктів України: навч. посіб. – К.: Вид-во УАДУ, 2002. – 112 с.
2. Копилова Н.А. Управління соціальним розвитком територіальної громади міста: автореф. канд. наук з держ. управл.: спец. 25.00.04 / Надія Анатоліївна Копилова. – Харків, 2011. – 21 с.
3. Новий курс: реформи в Україні. 2010-2015. Національна доповідь; за заг. ред. В.М.Гейця (та ін.). – К.: НВЦ НБУВ, 2010. – 232 с.
4. Приходько Р.В. Удосконалення управління соціальним розвитком територіальної громади: автореф. канд. наук з держ. управл.: спец. 25.00.04 / Роман Вікторович Приходько. – Дніпропетровськ, 2012. – 21 с.
5. Соціально-економічний розвиток регіону: механізми державного впливу С691 [Текст] : монографія; кер. авт. кол. д. е. н, доц. О.П.Крайник; авт. кол. : Г.С.Третяк, О.М.Чемерис, І.І.Козак. – Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 232 с.
6. Участь громадськості у забезпеченні сталого розвитку територіальної громади: наук.-метод. розробка: кол. авт.: А.Й.Серант, П.І.Шевчук, В.І.Карпук та ін. ; за заг. ред. П.І. Шевчука, А.Й. Серанта. – К. : НАДУ, 2009. – 72 с.

ОБҐРУНТУВАННЯ ДОДАТКОВОГО БЮДЖЕТНОГО ФІНАНСУВАННЯ ДЕПРЕСИВНИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ

Журавльова Т.О.

кандидат економічних наук, професор кафедри
економіки та моделювання ринкових відносин

Маслій Н.Д.

кандидат економічних наук, доцент кафедри
економіки та моделювання ринкових відносин

Гуцул О.Г.

студент 4 курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»
*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Подолання диспропорцій у розвитку окремих територій України є невідкладним, першочерговим завданням як для центральних, так і регіональних органів влади. В умовах проведення адміністративно-територіальної реформи актуалізуються питання щодо самодостатності місцевих бюджетів, структурного вирівнювання регіональних економік, забезпечення соціальних гарантій населення тощо. Диспропорційний розвиток супроводжується взаємним віддаленням соціально-економічних показників один від одного, з одночасним зростанням міжрегіональних розбіжностей. Виходячи з цього політика регіональних органів влади має зосереджуватись на діагностиці чинників, що викликають диспропорції, виявленні необхідних потенціалів громади, розвиток яких може сприяти усуненню негативних тенденцій. Виникнення диспропорцій у розвитку територій України свідчить про недоліки в забезпеченні принципів місцевого самоврядування, що потребує застосування відповідних механізмів державного управління, які здатні забезпечувати подолання негативних тенденцій та створювати умови виходу на траєкторію сталого розвитку. Найважливішим чинником сталого територіального розвитку України є чітко визначені цілі та засоби державної політики, що мають базуватись на науково обґрунтованих розробках та концепціях.

Важливу роль у вирішенні цих проблем відіграли такі вітчизняні та зарубіжні фахівці, як З. Варналій, І. Дегтярьова, Е. Лібанова, М. Макаренко, О. Малиновська, В. Медвідь, Д. Стеченко, В. Сергєєва, І. Чорнодід та ін. Крім того, питанням соціального та економічного розвитку присвячувались праці С. Вовканич, В. Говорухи, В. Куценко, В. Меленюк, М. Хвесик та ін. Дослідженню проблем розвитку депресивних регіонів у широкому розумінні не приділяється достатньої уваги. Саме тому діагностика, аналіз і прогнозування виникнення депресивних регіонів і шляхів їх оздоровлення стають актуальним завданням наукових досліджень та регіональної політики.

У Законі України від 08.09.2005 р. № 2850-IV "Про стимулювання розвитку регіонів" виділені типи територій (промислові регіони, сільськогосподарські регіони, міста обласного значення), кожному з яких відповідають показники депресивного стану. Згідно зі ст. 9 цього Закону депресивними визнаються промислові райони, у яких протягом останніх трьох років є найвищими середні показники рівня безробіття, зайнятості в промисловості та найнижчі обсяги промислової продукції на душу населення [1]. У Постанові Верховної Ради України від 15.05.2003 р. № 782 - IV "Щодо стану та перспектив депресивних регіонів, міст і селищ України" визначені такі показники депресивності: обсяг валової доданої вартості на душу населення, рівень середньомісячної зарплатні, рівень безробіття та обсяг інвестицій в основний капітал на душу населення [3]. Істотним недоліком названої Постанови є те, що не зазначено період дослідження показників. На засадах розглянутих вище законодавчих актів видається доцільною розробка єдиної системи показників, що враховують не тільки економічні аспекти, але й демографічні, соціальні, а також екологічні фактори розвитку території. Необхідно також визначитися з періодом дослідження, оскільки період дослідження в три роки не характеризує динаміки розвитку території. Міська адміністрація реалізує стратегію за допомогою механізму зворотного зв'язку з бізнесом та громадськістю, що дозволяє орієнтувати дії влади в інтересах суспільно визнаних цілей та напрямків. Підприємства, що включаються в процес розробки та реалізації стратегії, одержують можливість аргументувати пріоритетність своїх сфер і, відповідно, розраховувати на спільні дії з адміністрацією міста. Крім того, розробка та реалізація стратегії для підприємств стає також засобом діалогу зі своїми діловими партнерами та конкурентами, які працюють у місті й регіоні. Населення та громадські організації отримують можливість особистої участі в розробці стратегічного плану в рамках системи професійного та суспільного обговорення, що дозволяє їм як впливати на вибір пріоритетів і напрямків розвитку, так і реалізувати свій творчий і громадянський потенціал. Для розробки стратегії інноваційного розвитку доцільно провести ряд заходів, зокрема: створити робочі групи, що включатимуть фахівців з окремих напрямків діяльності міста. Це дозволить підійти до рішення питань компетентно: визначити етапи реалізації стратегії з фіксацією результатів; виробити індикатори, за допомогою яких буде проводитися моніторинг реалізації стратегії; визначити необхідне фінансування для кожного з етапів стратегії та його джерела; підготувати заявки на бюджетне фінансування діяльності з реалізації заходів; написати бізнес-проекти для національних та іноземних інвесторів; підготувати заяви на міжнародні гранти з розвитку території; розробити систему моніторингу реалізації інноваційної стратегії розвитку.

Література:

1. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів». – №280-IV від 08.09.2005р. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2850-15>.
2. Забарна Е.М. Дослідження сутності дефініції «депресивна територія» / Е.М. Забарна // Економіка: реалії часу. – №3-4(4-5). – 2012. – С. 197–202.
3. Депресивний район. Географічний портал. – Електронний ресурс. – Режим доступу: http://geosite.com.ua/publ/depresivnij_rajon/147-1-0-357.

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Маслій Н.Д.

кандидат економічних наук, доцент кафедри
економіки та моделювання ринкових відносин

Варченко А. Є.

студентка 4 курсу напряму підготовки «Економічна кібернетика»
*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

У сучасних умовах інформаційні технології все більш активно використовуються в різних сферах економіки на регіональному рівні. Інформаційні технології являють собою процес, який використовує сукупність методів та програмно-технічних засобів для збору, обробки, зберігання та передачі інформації. Такі технології стали невід'ємним фактором для функціонування організацій, необхідною середою для перспективного розвитку виробничих відносин, інформаційного обслуговування всіх працівників підприємства. Завдяки комплексу методів переробки даних у достовірну, оперативну інформацію для прийняття рішень за допомогою апаратних та програмних засобів з ціллю досягнення оптимальних ринкових параметрів об'єкту управління. З високим темпом розвитку ІТ-індустрії забезпечується ріст появи нових робочих місць, збільшення податкових надходжень, удосконалення безпеки ведення бізнесу і розвиток економіки регіону в цілому. Такі автори як Гарасим П. М., І.Б. Шевчук, Бавико О.Є., Тульчинська С.О., Дубов Д.В. розглядають роль і місце інформаційних технологій у забезпеченні розвитку регіональної економіки.

Сучасний стрімкий розвиток інформаційних технологій кардинально впливає на усі сфери життя, у тому числі на економічну складову.

ІТ-індустрія дозволяє забезпечити гнучку організацію підприємства.

Рівень та темпи розвитку інформаційних технологій на регіональному рівні залежать від інноваційних підсистем, де більш складно інтегрувати всі процеси в руслі оптимального регіонального рішення.

Однією з найбільш поширених технологій є інтернет – маркетинг. Регіональний інтернет-маркетинг дає можливість працювати над іміджем території, її конкурентоспроможністю, сприяє участі регіону в реалізації міжнародних, регіональних програм; привертає державні та інші зовнішні замовлення і інвестиції; збільшує використання ресурсів регіону за його межами